

Sygn. akt I CSK 769/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku B.J. i S.J.
przy uczestnictwie Miasta W.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 czerwca 2018 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 20 czerwca 2018 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołali się na wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego formułując pytanie, czy fakt posiadania nieruchomości jako użytkownik wieczysty, która to nieruchomość wraz z innymi nieruchomościami posiadanymi bez podstawy prawnej stanowi większą całość gospodarczą, eliminuje możliwość zasiedzenia na podstawie art. 172 § 2 k.c. pozostałych nieruchomości posiadanych bez podstawy prawnej, przez użytkownika wieczystego jednej z nieruchomości wchodzącej wraz z innymi nieruchomościami w skład większej całości gospodarczej.

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej

(por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Twierdzenia skarżących nie wystarczają do wykazania, by w sprawie doszło do ziszczenia się przesłanki wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Po pierwsze, skarżący ograniczyli się jedynie do sformułowania określonego pytania. Nie wyjaśnili w żaden sposób, na czym polegają wątpliwości leżące u podłoża tego pytania, jak również nie przedstawili jakichkolwiek wywodów prawnych zawierających argumenty mogące wskazywać na rozbieżne oceny prawne kwestii objętej tym pytaniem. Skarga kasacyjna musi być tymczasem tak zredagowana, by Sąd Najwyższy nie musiał poszukiwać w jej podstawach lub w ich uzasadnieniu jej kreatywnych elementów, ani tym bardziej się ich domyslać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, nie publ.).

Po drugie, sposób sformułowania pytania przez skarżących wskazuje na to, że jego postawienie zmierza do uzyskania od Sądu Najwyższego wskazania co do sposobu rozstrzygnięcia konkretnej sprawy. Tak postawione pytanie nie spełnia wymagań istotnego zagadnienia prawnego, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Po trzecie, kwestia, czy posiadanie bez tytułu prawnego danej nieruchomości stanowiącej całość gospodarczą wraz z inną nieruchomością, której posiadacz jest użytkownikiem wieczystym, wyłącza zasiedzenie nieruchomości posiadanej bez tytułu prawnego, uwarunkowana jest okolicznościami konkretnej sprawy, w których świetle należy ocenić, czy przedmiotowe posiadanie jest posiadaniem samoistnym, czy też posiadaniem zależnym.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.).

